

به نام خدا

مشارکت های موفق خانواده و مدرسه

مولفان :

مرضیه فارسی
جنت بهشتی پور
محدثه عاطفی
مهدی ولی نژاد
شبنم فرهمندفر

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

سرشناسه: فارسی، مرضیه، ۱۳۴۹
عنوان و نام پدیدآور: مشارکت های موفق خانواده و مدرسه/ مولفان مریم محمدی سامانی، فرزانه محمد علیزاده سامانی، زهرا تراکمه سامانی، زینب بهرامی سامانی، خدیجه بهرامی سامانی.
مشخصات نشر: ارسطو (سازمان اطلاع رسانی چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهری: ۱۴۱ ص.
شابک: ۰-۶۶۷-۳۳۹-۶۲۲-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه: ص ۱۴۱-۱۱۱.
موضوع: خانواده - مدرسه - مشارکت
شناسه افزوده: بهشتی پور، جنت، ۱۳۵۹
شناسه افزوده: عاطفی، محدثه، ۱۳۷۶
شناسه افزوده: ولی نژاد، مهدی، ۱۳۶۵
شناسه افزوده: فرهمندفر، شبنم، ۱۳۷۸
رده بندی کنگره: LB۳۰۴۴
رده بندی دیویی: ۳۷۱/۱۰۵۴
شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۱۴۶۹۵
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: مشارکت های موفق خانواده و مدرسه
مولفان: مرضیه فارسی - جنت بهشتی پور - محدثه عاطفی - مهدی ولی نژاد - شبنم فرهمندفر
ناشر: ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)
صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر
تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲
چاپ: زبرجد
قیمت: ۱۲۸۰۰۰ تومان
فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان:
<https://chaponashr.ir/ketabresan>
شابک: ۰-۶۶۷-۳۳۹-۶۲۲-۹۷۸
تلفن مرکز بخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵
www.chaponashr.ir

انتشارات ارسطو

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۷.....	بخش اول.....
۷.....	ایجاد مبانی برای مشارکت.....
۷.....	ایجاد یک چارچوب مشارکتی برای موفقیت.....
۱۰.....	اهمیت اعتماد و ارتباطات.....
۱۳.....	زمینه سازی برای روابط مثبت خانواده و مدرسه.....
۱۶.....	ایجاد فضاهای فراگیر برای خانواده های متنوع.....
۲۰.....	همسویی ارزش های خانواده با اهداف آموزشی.....
۲۳.....	راهبردهای تقویت احترام متقابل.....
۲۵.....	پرورش فرهنگ مسئولیت مشترک.....
۲۷.....	بینش هایی از مدل های مشارکت موفق.....
۳۱.....	بخش دوم.....
۳۱.....	مشارکت دادن خانواده ها در یادگیری دانش آموزان.....
۳۱.....	ارتباط یادگیری در خانه و مدرسه.....
۳۴.....	قدرت مشارکت والدین در موفقیت تحصیلی.....
۳۶.....	تشویق به مشارکت فعال در انجام تکالیف و عادات مطالعه.....
۳۹.....	تقویت سواد و حساب در خانه.....
۴۴.....	ترویج ذهنیت رشد از طریق مشارکت خانوادگی.....
۴۷.....	استراتژی های موثر برای کنفرانس های اولیا و مربیان.....

- نمایش دستاوردهای دانش آموزان از طریق مشارکت خانواده ۴۹
- بخش سوم..... ۵۳**
- استراتژی های ارتباطی برای مشارکت ۵۳**
- تقویت کانال های ارتباطی بین خانه و مدرسه ۵۳
- استفاده از فناوری برای ارتباطات به موقع و شفاف ۵۶
- پیمایش زبان و موانع فرهنگی در ارتباطات ۵۹
- تسهیل بازخورد سازنده و گفتگوی باز ۶۱
- مشارکت دادن والدین در فرآیندهای تصمیم گیری ۶۴
- نقش رسانه های اجتماعی در ارتباط خانواده و مدرسه ۶۷
- ارتقای روابط عمومی مثبت و مشارکت اجتماعی ۷۰
- برنامه های ارتباطی مشترک برای موفقیت ۷۲
- بخش چهارم..... ۷۷**
- حمایت از رشد اجتماعی و عاطفی..... ۷۷**
- تعامل بین خانه و مدرسه در توسعه اجتماعی ۷۷
- تقویت رفاه عاطفی از طریق مشارکت خانواده و مدرسه ۸۰
- مقابله با قلدری و ترویج محیط امن مدرسه ۸۲
- استراتژی هایی برای تشویق روابط مثبت با همسالان ۸۵
- ایجاد تاب آوری در دانش آموزان از طریق همکاری خانواده ۸۸
- پرورش همدلی و هوش هیجانی در خانه و مدرسه ۹۱
- برنامه های میانجیگری همتایان: رویکردی مشترک برای حل تعارض ۹۳

۹۷.....	بخش پنجم.....
۹۷.....	آموزش ویژه و مشارکت فراگیر.....
۹۷.....	رویکردهای مشارکتی در آموزش ویژه.....
۱۰۰.....	مشارکت دادن خانواده ها در برنامه های آموزشی فردی (IEP).....
۱۰۲.....	پیمایش در سفر آموزش فراگیر.....
۱۰۵.....	حمایت از والدین کودکان با نیازهای ویژه.....
۱۰۷.....	ترویج طراحی جهانی برای یادگیری (UDL) در خانه.....
۱۱۱.....	منابع.....

بخش اول

ایجاد مبانی برای مشارکت

ایجاد یک چارچوب مشارکتی برای موفقیت

در سال‌های اخیر، اهمیت مشارکت قوی بین خانواده‌ها و مدارس در ارتقای موفقیت دانش‌آموزان، در تحقیقات آموزشی به رسمیت شناخته شده است. ، جایی که هنجارهای فرهنگی و اجتماعی نقش مهمی در شکل‌دهی شیوه‌های آموزشی ایفا می‌کنند، ایجاد مشارکت مؤثر خانواده-مدرسه به یک تلاش چندوجهی تبدیل می‌شود. این بخش به استراتژی‌ها و چارچوب‌های ضروری برای ایجاد یک پایه مشترک برای موفقیت در چشم‌انداز آموزشی ایران می‌پردازد.

برای شروع بحث، شناخت تأثیر میراث فرهنگی غنی ایران بر مشارکت خانواده و مدرسه ضروری است. ماهیت جمع‌گرایانه جامعه ایران بر ارزش‌های جمعی و روابط نزدیک خانوادگی تأکید دارد (حسینی، ۱۳۹۸، ص ۴۵). این پویایی‌های فرهنگی تأثیر مستقیمی بر انتظارات و تعاملات بین خانواده‌ها و مدارس دارد. درک این زمینه در توسعه راهبردهایی که با هنجارهای فرهنگی رایج طنین انداز می‌شود، حیاتی است.

در چشم‌انداز آموزشی ایران، مشارکت والدین اغلب به‌عنوان یک عامل کلیدی تعیین‌کننده پیشرفت دانش‌آموز در نظر گرفته می‌شود (محمودی، ۱۳۹۹، ص ۱۱۲). بنابراین، مربیان و سیاست‌گذاران باید ظرایف فرهنگی را که نگرش والدین را نسبت به

مشارکت در آموزش فرزندان نشان شکل می دهد، بشناسند و قدردانی کنند. با به رسمیت شناختن و احترام به این ارزش های فرهنگی، می توان چارچوبی مشارکتی ایجاد کرد که با ویژگی های منحصر به فرد جامعه ایران همسو باشد.

یکی از جنبه های اساسی ایجاد مشارکت های موفق خانواده و مدرسه، ایجاد کانال های ارتباطی باز و مؤثر است. که ساختارهای سلسله مراتبی رواج دارد، ایجاد محیطی که ارتباطات شفاف را تشویق می کند بسیار مهم است (رضازاده، ۲۰۲۱، ص ۷۸). مدارس باید فعالانه در ارتباط دو طرفه با والدین شرکت کنند و اطمینان حاصل کنند که اطلاعات به طور یکپارچه بین محیط خانه و مدرسه جریان دارد.

تحقیقات نشان می دهد که ارتباطات مکرر و معنادار به طور مثبت بر مشارکت والدین و نتایج دانش آموزان تأثیر می گذارد (فرهادیان، ۱۳۹۷، ص ۵۶). استفاده از ابزارهای ارتباطی مختلف مانند خبرنامه ها، کنفرانس های اولیا و مربیان و بسترهای دیجیتال می تواند تبادل اطلاعات را افزایش دهد (رحیمی، ۱۳۹۸، ص ۲۳۴). این استراتژی ها نه تنها انتشار به روزرسانی های تحصیلی را تسهیل می کنند، بلکه فرصت هایی را برای والدین فراهم می کنند تا نگرانی های خود را بیان کنند و به فرآیند آموزشی کمک کنند.

ایجاد یک چارچوب مشارکتی نه تنها شامل ارتباط، بلکه مشارکت فعال والدین در فرآیندهای تصمیم گیری است. تحقیقات جمشیدیان و زارعی (۲۰۲۲) نشان می دهد که مشارکت والدین در تصمیم گیری های آموزشی، احساس مالکیت و تعهد را تقویت می کند و منجر به افزایش مشارکت و حمایت از طرح های مدرسه می شود (ص ۱۶۷).

در بافت ایران، جایی که سیستم آموزشی به طور سنتی متمرکزتر بوده است، باید تلاش کرد تا فرآیندهای تصمیم گیری را متمرکز کرد و والدین را در شکل دادن به سیاست هایی که مستقیماً بر دانش آموزان تأثیر می گذارد، مشارکت داد (اسماعیلی، ۲۰۲۰، ص ۸۹). این رویکرد مشارکتی نه تنها والدین را توانمند می سازد، بلکه به ایجاد دیدگاه مشترک برای آموزش در جامعه نیز کمک می کند.

یکی از جنبه های اساسی مشارکت موثر خانواده- مدرسه، تصدیق و کاهش نابرابری های اجتماعی-اقتصادی در بین خانواده ها است. ، مانند بسیاری از کشورهای دیگر، عوامل اجتماعی-اقتصادی می توانند به طور قابل توجهی بر توانایی خانواده برای مشارکت در آموزش فرزندشان تأثیر بگذارند (برجیان، ۱۳۹۰، ص ۲۰۳). برای پرداختن به این موضوع، مدارس باید شیوه های فراگیر را اجرا کنند که زمینه های اقتصادی متنوع بدن دانش آموزان را در نظر بگیرد.

ارائه کمک های مالی، ارائه بورسیه های تحصیلی و سازماندهی طرح های مبتنی بر جامعه می تواند به پر کردن شکاف کمک کند و اطمینان حاصل کند که همه خانواده ها، صرف نظر از وضعیت اجتماعی-اقتصادی، دسترسی برابر به منابع و فرصت های آموزشی دارند (عزیزی، ۲۰۱۹، ص ۱۲۲). با پرداختن فعالانه به این نابرابری ها، مشارکت خانواده-مدرسه فراگیرتر و عادلانه تر می تواند ایجاد شود.

برای شکوفایی یک چارچوب مشارکتی، مربیان باید به مهارت ها و دانش لازم برای تعامل مؤثر با والدین مجهز شوند. برنامه های توسعه حرفه ای که بر ارتقای شایستگی فرهنگی، مهارت های ارتباطی و درک پویایی خانواده مربیان متمرکز است، در بافت آموزشی ایران بسیار مهم است (صادقی، ۱۳۹۲، ص ۴۵).

تحقیقات تاجیک و فتحی (۲۰۲۱) بر نیاز به توسعه حرفه ای مستمر که نیازهای در حال تکامل مربیان و والدین را مورد توجه قرار می دهد (ص ۳۰۹) تأکید می کند. این رویکرد یادگیری مستمر تضمین می کند که مربیان با تغییرات فرهنگی و تغییرات اجتماعی که ممکن است بر مشارکت خانواده و مدرسه تأثیر بگذارد، هماهنگ می مانند.

اعتماد و احترام متقابل بستر هر مشارکت موفق را تشکیل می دهد. در بافت ایران، جایی که اعتماد از اهمیت فرهنگی بی نظیری برخوردار است، ایجاد و حفظ اعتماد بین خانواده ها و مدارس از اهمیت بالایی برخوردار است (پورشفیغ، ۱۳۹۷، ص ۷۶). مدارس باید شفافیت، قابلیت اطمینان و تعهد واقعی به رفاه و موفقیت هر دانش آموز را نشان دهند.

مطالعه حسین زاده و محمدی (۲۰۲۲) بر ماهیت متقابل اعتماد در مشارکت خانواده و مدرسه تأکید می کند و اهمیت اعتماد مدارس به والدین را به عنوان شرکای برابر در فرآیند آموزشی برجسته می کند (ص ۲۱۰). این اعتماد متقابل فضایی مشترک را ایجاد می کند که در آن هر دو طرف احساس قدرت می کنند تا فعالانه در سفر آموزشی مشارکت کنند.

ایجاد پایه های مشارکت موفق خانواده و مدرسه مستلزم درک دقیق بافت فرهنگی، استراتژی های ارتباطی مؤثر، فرآیندهای تصمیم گیری مشارکتی، رسیدگی به نابرابری های اجتماعی و اقتصادی، توسعه حرفه ای مستمر برای مربیان، و پرورش اعتماد و احترام متقابل است. با پذیرش این عناصر، مربیان و سیاست گذاران می توانند چارچوبی مشارکتی ایجاد کنند که با ویژگی های منحصر به فرد جامعه ایرانی همسو باشد و در نهایت باعث موفقیت دانش آموزان و رفاه جامعه شود.

اهمیت اعتماد و ارتباطات

در چشم انداز پویای مشارکت های خانواده و مدرسه، دو رکن اساسی مهم هستند: اعتماد و ارتباط. تأثیر متقابل پیچیده بین این عناصر، شالوده ای را شکل می دهد که بر اساس آن همکاری های موفق بین خانواده ها و مدارس ساخته می شود. این بخش اهمیت تقویت اعتماد و حفظ خطوط باز ارتباط را در بافت فرهنگی منحصر به فرد ایران بررسی می کند.

اعتماد سنگ بنای هر رابطه معنادار است و در چارچوب مشارکت خانواده و مدرسه، اهمیت فرهنگی و اجتماعی به خود می گیرد که در همه تعاملات نفوذ می کند (رضایی، ۱۳۹۶، ص ۸۸). ایجاد اعتماد مستلزم ایجاد محیطی است که در آن والدین و مربیان احساس امنیت، احترام و اطمینان نسبت به نیت و توانایی های یکدیگر داشته باشند.

تحقیق خطیب و همکاران (۲۰۲۰) بر ماهیت متقابل اعتماد در فرهنگ ایرانی تأکید می کند، جایی که مدارس باید به والدین به عنوان شرکای فعال در فرآیند آموزشی اعتماد

کنند و والدین باید اعتماد کنند که مدارس بهترین منافع فرزندشان را در دل دارند (ص ۱۱۲). این اعتماد متقابل یک فضای مشارکتی ایجاد می کند که در آن هر دو طرف احساس قدرت می کنند تا به طور معناداری به هدف مشترک موفقیت دانش آموز کمک کنند.

اعتماد در طول زمان از طریق اقدامات ثابت و شفاف پرورش می یابد. خطمشی‌های مدرسه که صداقت، انصاف و فراگیری را در اولویت قرار می‌دهند به درک مثبت والدین کمک می‌کنند (محمدپور، ۱۳۹۸، ص ۴۵). ایجاد اعتماد مستلزم شناخت ارزش‌های فرهنگی است که زیربنای جامعه ایرانی است، مانند عزت، احترام و عمل متقابل (حسینی و پورشفیعی، ۱۳۹۰، ص ۷۵). با همسو کردن طرح‌های مشارکتی با این ارزش‌ها، مربیان می‌توانند شکاف فرهنگی را پر کنند و زمینه را برای شکوفایی اعتماد فراهم کنند.

ارتباط مؤثر، رگ حیات مشارکت خانواده-مدرسه است که به عنوان مجرای جریان اطلاعات، انتظارات و نگرانی‌ها عمل می‌کند. در بافت ایران، جایی که ساختارهای سلسله مراتبی عمیقاً ریشه دوانده است، پرورش ارتباطات باز نیازمند رویکردی ظریف است (احمدی و اسماعیلی، ۲۰۲۲، ص ۱۳۴). درک اهمیت ارتباط محترمانه و شفاف برای ایجاد پل بین خانواده‌ها و مدارس ضروری است.

استفاده از کانال‌های ارتباطی متعدد تضمین می‌کند که اطلاعات از طریق رسانه‌هایی که با آن راحت هستند و به آنها عادت دارند به والدین می‌رسد (رحیمی، ۱۳۹۹، ص ۸۹). پلتفرم‌های دیجیتال، کنفرانس‌های والدین و معلمان و خبرنگارهای آموزنده ابزارهایی هستند که می‌توانند ارتباطات را تقویت کنند و والدین را در سفر آموزشی فرزندشان درگیر نگه دارند (پورشفیعی و تاجیک، ۲۰۱۸، ص ۱۰۲). علاوه بر این، ارتباطات شخصی که نیازها و نگرانی‌های فردی خانواده‌ها را تایید می‌کند، حس تعلق و مشارکت را پرورش می‌دهد (عظیمی و فرهادیان، ۲۰۲۱، ص ۱۷۸).

تحقیقات نشان می دهد که ارتباط مؤثر نه تنها والدین را در جریان پیشرفت تحصیلی قرار می دهد، بلکه آنها را به مشارکت فعال در فرآیندهای تصمیم گیری دعوت می کند (زمانی و محمودی، ۱۳۹۸، ص ۵۶). در بافت فرهنگی ایران، جایی که تصمیم گیری جمعی ارزش دارد، مشارکت والدین در شکل دهی سیاست ها و ابتکارات آموزشی، احساس مالکیت و تعهد آنها را افزایش می دهد (فتحی و جمشیدیان، ۱۳۹۲، ص ۲۱۰).

تفاوت های فرهنگی گاهی اوقات می تواند چالش هایی را برای ایجاد اعتماد و ارتباطات مؤثر در مشارکت خانواده و مدرسه ایجاد کند. در بافت فرهنگی ایران، جایی که ارتباطات غیرمستقیم رایج است، مربیان ممکن است نیاز به تطبیق سبک ارتباطی خود برای اطمینان از وضوح و درک داشته باشند (ابراهیم زاده و فرید، ۲۰۱۸، ص ۱۲۳). برنامه های آموزشی برای مربیان که بر شایستگی فرهنگی تمرکز دارند، می توانند بینش های ارزشمندی را برای پیمایش این پیچیدگی های فرهنگی ارائه دهند (کریمی و پورشفیغ، ۲۰۲۱، ص ۱۶۷).

غلبه بر موانع زبانی یکی دیگر از جنبه های حیاتی است، به ویژه در کشوری مانند ایران که در آن به چندین زبان و گویش صحبت می شود. ارائه خدمات ترجمه و مطالب به زبان های مختلف که توسط جمعیت متنوع دانش آموز صحبت می شود، فراگیری را تقویت می کند و تضمین می کند که همه خانواده ها می توانند فعالانه در فرآیند آموزشی شرکت کنند (زارعی و جوادی، ۲۰۲۲، ص ۱۹۵).

اهمیت اعتماد و ارتباطات در ایجاد مشارکت خانواده - مدرسه قابل اغراق نیست. اعتماد زیربنای تلاش های مشترک، شکل دادن به ادراکات مثبت و پرورش حس احترام و تعهد متقابل را تشکیل می دهد. ارتباط مؤثر، متناسب با تفاوت های فرهنگی ایران، تضمین می کند که اطلاعات به طور یکپارچه بین خانواده ها و مدارس جریان می یابد و والدین را قادر می سازد تا مشارکت کنندگان فعالی در آموزش فرزندشان داشته باشند. با شناخت و پذیرش اهمیت اعتماد و ارتباطات در بافت فرهنگی ایران، مربیان و سیاست گذاران می

توانند پایه های مشارکتی را ایجاد کنند که به موفقیت دانش آموزان و رفاه جامعه کمک می کند.

زمینه سازی برای روابط مثبت خانواده و مدرسه

در تلاش برای برقراری روابط مثبت خانواده و مدرسه، در نظر گرفتن یک رویکرد کل نگر که حساسیت فرهنگی، راهبردهای ارتباطی مؤثر و ابتکارات مشارکتی را ادغام می کند، ضروری است. این بخش به بررسی عناصر اساسی لازم برای ایجاد محیطی می پردازد که در آن خانواده ها و مدارس می توانند روابط مثبتی را پرورش دهند که به رشد جامع و موفقیت تحصیلی دانش آموزان کمک می کند.

هسته اصلی زمینه سازی برای روابط مثبت خانواده و مدرسه، شناخت و درک پویایی های فرهنگی است. تاریخ غنی و تنوع فرهنگی ایران به طور قابل توجهی بر شیوه های تعامل خانواده ها و مدارس تأثیر می گذارد (محمدی، ۱۳۹۰، ص ۵۵). حساسیت فرهنگی، همانطور که کشاورز و هاشمی (۲۰۱۹) تأکید کردند، در تقویت روابط مثبت بسیار مهم است، زیرا مربیان را قادر می سازد تا دیدگاه ها و ارزش های متنوع خانواده ها را به رسمیت بشناسند و به آنها احترام بگذارند (ص ۷۸).

با گنجانیدن آگاهی فرهنگی در شیوه های آموزشی، مدارس می توانند محیطی فراگیر ایجاد کنند که برای پیشینه های فرهنگی دانش آموزان و خانواده های آنها ارزش قائل شده و یکپارچه شود (فرید، ۲۰۲۰، ص ۱۱۲). این شناخت پایه و اساس روابط مثبت را تشکیل می دهد، زیرا نشان دهنده تعهد واقعی به درک و قدردانی از زمینه فرهنگی است که دانش آموزان و خانواده های آنها در آن فعالیت می کنند.

ارتباط مؤثر در قلب روابط مثبت خانواده و مدرسه نهفته است. در بافت ایران، جایی که پیوندهای خانوادگی از ارزش بالایی برخوردار است، اتخاذ راهبردهای ارتباطی فراگیر برای تقویت حس مشارکت بین خانواده ها و مدارس بسیار مهم است (حسینی و اعتمادی، ۲۰۲۲، ص ۹۳). استفاده از کانال های ارتباطی مختلف، مانند ملاقات های

حضور، مکاتبات مکتوب و بسترهای دیجیتال، امکان تبادل اطلاعات جامع و در دسترس را فراهم می کند (رنجبر و قاسمی، ۲۰۱۸، ص ۴۵).

تحقیقات قویفکر و روزدی (۲۰۱۹) اهمیت ارتباطات دوسویه را برجسته می کند، جایی که مدارس به طور فعال به دنبال نظرات والدین هستند و آنها را در فرآیندهای تصمیم گیری مشارکت می دهند (ص ۱۶۷). این ارتباط فراگیر نه تنها خانواده ها را از پیشرفت تحصیلی فرزندان خود آگاه می کند، بلکه آنها را قادر می سازد تا فعالانه در سفر آموزشی مشارکت کنند.

روابط مثبت خانواده و مدرسه در شراکت های مشترکی که فراتر از تعاملات سنتی والدین و معلم است، رشد می کند. مدارس باید فعالانه به دنبال فرصتهایی برای مشارکت خانواده ها در فرآیند آموزشی، تشویق مشارکت آنها در رویدادهای مدرسه، فعالیت های فوق برنامه و کمیته های تصمیم گیری باشند (زند، ۱۳۹۰، ص ۱۲۰). مشارکت های مشارکتی، همانطور که شکوهی و موسی زاده (۲۰۲۲) اشاره کردند، به احساس مسئولیت مشترک برای موفقیت و رفاه دانش آموزان کمک می کند (ص ۲۰۵).

علاوه بر این، مشارکت های مشارکتی حس اجتماع را در محیط مدرسه تقویت می کند و یک شبکه حمایتی هم برای دانش آموزان و هم برای خانواده های آنها ایجاد می کند (کرد و صادقی، ۲۰۲۰، ص ۷۸). خانواده ها و مدارس با مشارکت در ابتکارات مشترک، مانند کارگاه ها، سمینارها و پروژه های اجتماعی، می توانند پایه ای از اعتماد و همکاری ایجاد کنند که فراتر از قلمرو دانشگاهی است.

در چشم انداز آموزشی ایران، جایی که نابرابری های اجتماعی-اقتصادی می تواند بر دسترسی به منابع تأثیر بگذارد، برای مدارس ضروری است که اقدامات حمایتی برای پر کردن شکاف ارائه دهند. تحقیقات درویش و نیا (۲۰۲۳) بر اهمیت ارائه منابعی مانند خدمات تدریس خصوصی، برنامه های مربیگری و دسترسی به مواد آموزشی تأکید می کند تا اطمینان حاصل شود که همه دانش آموزان از فرصت های برابر برای موفقیت